

blev for lidt, at det var ikke meget, at vanskeligt stillede var snart sagt alle o. s. v., o. s. v. Jeg vil gerne i den Anledning minde om, at da man behandlede den nugældende Lov, fremhævede Regeringspartiet — det var den radikal-socialistiske Regering — meget stærkt, at man maatte huske paa, at Lønniveauet nu laa helt anderledes, og at det derfor var naturligt, at man søgte at komme bort fra Dyrtidsforanstaltningerne. Jeg skal oplæse nogle Linier af den radikale Ordførers Udtalelser i Folketinget: „Selv om Prisniveauet altsaa er højt i Forhold til Fortiden, er der ikke Dyrtid i egentlig Forstand, hvis Indtægterne, hvis Lønniveauet svarer til Prishøjden, hvis Indtægten for Befolkningen er steget i samme Forhold som Priserne paa Levnedsmidler og Livsfornødenheder. Og Udviklingen er jo gaaet i den Retning, navnlig i det sidste Aar, saaledes at Dyrtiden ikke er i den Grad følelig for den store Befolkning, som den var tidligere. Det er allerede sagt af de ærede foregaaende Talere, at den nugældende Dyrtidslovgivning betegner et Overgangsstadium, og at man herefter burde kunne komme helt bort fra egentlige Dyrtidsforanstaltninger. Det foreliggende Lovforslag gaar jo ogsaa i den Retning; man er klar over, at vi er i en Afviklingsperiode, og at der ikke er den samme Grund til de store offentlige Foranstaltninger, som der var tidligere.“

Dette er altsaa de Hovedprincipper, som ved den daværende radikal-socialistiske Regerings Afgang besjælede dette Parti med Hensyn til disse Spørgsmaal, og jeg kan i alt væsentligt slutte mig til de Betragtninger, som her er gjorte gældende. Jeg har ogsaa ment, at dette Lovforslag burde ses under Synsvinkelen Afvikling. Jeg har ment, at det kunde være forsvarligt, navnlig under Hensyn til, at vi gik Vinteren i Møde, at udstrække denne Afviklingsperiode noget længere, end vi oprindeligt havde tænkt.

Vejstrup: Den højtærede Minister har selvfølgelig Ret i, at Lønniveauet er steget ganske betydeligt, i mange Tilfælde steget i Relation til Dyrtiden. Det er selvfølgelig, at Forholdet maatte være saaledes, i modsat Fald vilde vi ikke have kunnet give en Lov som den her foreliggende vore Stemmer. Men jeg tror dog, at den højtærede Minister maa være enig med mig i, at en Mængde Mennesker, som tidligere har været ganske

anstændigt stillede, nu er vanskeligt stillede. Mange Mennesker, som tidligere har været henregnede til Mellemklassen, er uden Tvivl i Øjeblikket saaledes stillede, at de kommer ind under Begrebet vanskeligt stillede.

Med Hensyn til Dyrtidsloven er vi ganske enige i, at dette maa være en Afviklingslov, og at man ikke kan fortsætte med den Dyrtidslovgivning, vi har været inde paa, thi det vilde maaske koste Hundreder af Millioner Krøner, hvis vi paa den Maade skulde holde Dyrtiden nede.

Jeg tror, som sagt, at de vanskeligt stilledes Tal er betydeligt større i dette Øjeblik end nogen Sinde før. Jeg nævnte for et Øjeblik siden de urimelige Priser, som findes paa en hel Del Ting, og jeg vil gerne for mit personlige Vedkommende sige, at jeg tror, en Prisregulering vilde være mere effektiv end Dyrtidsunderstøttelse. Det turde være et Spørgsmaal, om vi ikke i den nærmeste Fremtid bliver nødt til at beskæftige os med Spørgsmaalet Dyrtiden ikke alene ud fra det Synspunkt, om vi skal give Understøttelse, men ud fra det, at man bør gaa til en Undersøgelse af, om Priserne er berettigede eller ikke.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at vi er enige om, at der er Folk, som er vanskeligt stillede, og som ikke har været det tidligere. Derimod tror jeg ikke, man i al Almindelighed kan sige, at de vanskeligt stilledes Antal er blevet øget; jeg synes ogsaa, dette stod i Modstrid med det ærede Medlems Anerkendelse af, at Lønniveauet er steget saa stærkt i de senere Aar. Men her har vi netop det, som et æret Medlem bemærkede, at nogle af de vanskeligt stillede, der saaledes er kommet til, ikke er nemme at faa fat paa, for de melder sig ikke til Understøttelse. Her er en Opgave af en ganske speciel Karakter, der ikke løses let gennem kommunale Foranstaltninger, men maaske løses bedre ad privat Vej. Det er mig ogsaa bekendt, at Københavns Understøttelsesforening i særlig Grad vil have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og der kunde da blive Tale om, at det offentlige ydede et Bidrag i saa Henseende.

Vejstrup: Den højtærede Minister har ganske Ret i, at de vanskeligt stillede ikke er lette at faa fat paa, men det var netop Begrundelsen for, at vi i den tidligere Dyrtidslovgivning ikke gjorde en Sondring i Befolkningen, men lod Understøttelsen